

Írta:

2015. február 01. vasárnap, 08:56

Egyszer volt a magyar rádiózás történetében egy hosszú sorozat. A Szabó család évtizedeken keresztül adott beszédtemát a lakosságnak. Igaz, abban nem szerepelt dr. Páva Zsolt (képünkön), Pécs Megyei Jogú Város polgármestere, se Fodor Ibolya, megválasztott városi képviselő. Az a műsor, ami az éteren keresztül jutott el az érdeklődőkhöz, egyszer befejeződött. Ez a mostani még tart, de most körvonalazódik a megoldás. Ami persze csak elvi lehetőség, vagyis megvalósíthatatlan, bár tökéletesen jogszerű lenne.

Az elsőprő többségben lévő pécsi párt támogatásával egyéni mandátumot szerzett Fodor Ibolya nem mond le. Görcsösen, már-már szánalmasan ragaszkodik a törvényen elnyert székéhez. Ez még akkor is igaz, ha amúgy – mióta fodrozódik körülötte a közélet vize –, nem jár be a közgyűlési ülésekre. Vélhetően televízión követi az eseményeket, miközben a választópolgárok ügyében jár el, minden erejével, agilitásával.

Egy bizottsági döntés szerint méltatlanság miatt sem lehet visszahívni a „városanyát”, mert amúgy néha furcsa viselkedésével arra nem adott elég okot. Mindez így helyes, ezzel perek hosszú sorát lehetett megelőzni. Aminek okán legalább nem kerülünk a hírek élére. Addig sem kacag rajtunk a fél ország.

A helyzet tehát látszólag megoldhatatlan. Küldenék, de nem megy az illető. Kialakult az úgynevezett patthelyzet. Pedig nem annyira bonyolult az állás, mint amilyennek tűnik!

Írta:

2015. február 01. vasárnap, 08:56

Ha ugyanis a volt frakciótársak kollektívan lemondának, akkor bizony ki kellene írni az időközi választásokat. Ahol mindenki megint elindulhatna. Bebizonyítva, ki méltó arra, hogy a polgárok ügyeit vigyék a Széchenyi téren, illetve a választókerületekben.

Mindez messze a legdrágább megoldásnak tűnik. Ráadásul kockára tenné az összes korábban elnyert voksot is. Mert nem lehetünk benne bizonyosak, hogy ugyanolyan végeredmény jönne ki, mint az elmúlt év őszén. De legalább **Fodor Ibolyát** kényszerhelyzetbe hozná. Sportnyelven szólva, lesre futtatná.

Ennek a lépésnek a legitimitását vitatni felesleges is lenne, bárki részről. Legfeljebb benne rejlene a hibázás lehetősége. Esetleg megint belekeveredhetne egy „kakukktojás” a rendszerbe. Amikor meg az kiderülne, kezdődhetne a cirkusz újra. Akkor viszont jobb, ha a mostani folytatására szavazunk. Mert a távozásra felszólított egyén bármilyen gombot is nyom meg, az sem szorozni, sem osztani nem fog. Hiszen a többség akarata érvényesülhet nélküle is. Legfeljebb az ellenzék kezében is marad egy örökzöld adu, amivel csapkodhatják az asztalt.